

58. Goranovo proljeće

Goranovo proljeće, ove godine 58. po redu, najstarija je i najuglednija hrvatska pjesnička manifestacija, utemeljena 1964. godine u spomen na velikog hrvatskog pjesnika Ivana Gorana Kovačića. Održava se svake godine na dan pjesnikova rođenja, 21. ožujka, u organizaciji SKUD-a Ivan Goran Kovačić, u njegovom rodnom Lukovdolu.

Goranov vijenac je nagrada za poeziju, koja se dodjeljuje autoru za njegov cjelokupni pjesnički opus i dostignuća u hrvatskoj književnosti. Utemeljena je 1971. godine.

Od 1977. godine dodjeljuje se i nagrada **Goran za mlade pjesnike** za najbolji rukopis autora do tridesete godine života, koji prethodno nije objavio pjesničku knjigu. Riječ je o najznačajnijem hrvatskom priznanju za mlade pjesnike, a sastoji se od objave nagrađenog rukopisa u uglednoj biblioteci Novi hrvatski pjesnici, u izdanju SKUD-a Ivan Goran Kovačić.

Od 2019. mijenja se format dodjele *Goranova vijenca*, koji se od tada dodjeljuje svake druge godine, dok se ostalih godina dodjeljuje **Nagrada Ivan Goran Kovačić** za najbolju pjesničku zbirku objavljenu u prethodne dvije godine.

Evelina Rudan dobitnica je ovogodišnje **Nagrade Ivan Goran Kovačić** za najbolju pjesničku knjigu. Dodijeljena joj je za zbirku "**Smiljko i ja si mahnemo (balada na mahove)**". Ove je godine na natječaj pristigao 91 naslov, a žiri u sastavu Dorta Jagić, Miroslav Mićanović i Branislav Oblučar odluku je donio jednoglasno. "Ispreplećući različite razine i registre pjesničkoga govora – igrajući se istodobno stilom i žanrom, ritmom, zvukom i naracijom te emocijom i erudicijom, Evelina Rudan ostvarila je ono što polazi za rukom samo rijetkima. 'Smiljko i ja si mahnemo (balada na mahove)' djelo je koje će se čitati i pamtiti, a nadamo se da će tome doprinijeti i Nagrada Ivan Goran Kovačić", mišljenje je prosudbenog žirija.

Evelina Rudan nagrađivana je pjesnikinja, zastupljena u više antologija i pregleda suvremene hrvatske poezije, a pjesme su joj prevedene na slovenski, češki, engleski, njemački, španjolski, talijanski, rumunjski i nizozemski. Za zbirku pjesama "Smiljko i ja si mahnemo" (Fraktura, 2020.) dobila je i nagradu Fran Galović 2020. godine.

Cijelo obrazloženje nagrade Branislava Oblučara možete pročitati na poveznici:

<https://www.facebook.com/goranovo/posts/1859994340825796>

9.

smiljko i ja si mahnemo
ode spred zgrad ja ga gledan gori
i on me gleda doli
vičen mu

gren na niki sastanak
viče mi: hoj, hoj
vičen mu
najraji bin popeljala galjardu da me čuva
viče mi
popelji je, popelji
i ja popeljen galjardu, zavežen je spred fakulteta
i donesen noj jedan naviljak suhe arbašpanje
galjarda preživa
smiljko noj viče:
o moja, ča još si živa, noj reče
živa, živa, rečen ja, sad će me čuvat
kako ča nas je čuvala u maloj vali u polju
i već smo tamo svi mi i galjarda i kiteša i srnela
i smiljko i vedran i ja
mrež velike i male vale u polju su dva šestilja
tiču se s koreni i tiču se s granami
debla nin skupa delaju vrata
i mi tečemo simo i tamo
do sunčezahoda, do zvizd na nebu
do šćurki u škuremu
sve oko nas je teplo i mehko
zemlja je naša i svit je naš
i naši su još naši i živi su svi

ode – ovdje, *spred* – ispred, *zgrad* – zgrada, *hoj, hoj* – idi, svakako idi, *najraji* – najradije, *popeljala* – povelala, povezla, *galjardu* – *Galjarda*, ime lijepa, strpljiva i pametna krava, bijela podolka, *noj* – njoj, joj, *naviljak* – količina i oblik sijena, slame ili svježeg trave koji stane na jedne vile, *arbašpanja* – lucerna, *mala vala u polju* – mikrotoponim, *kiteša* – ime svojeglave, pametne i lijepa krava, siva podolka, *srnela* – ime jogunaste, vižljaste, nagle i nestrpljive, isto pametna krava, crnkasta podolka, *mrež* – između, *šestilj* – žestilj, vrsta javora, *sunčezahoda* – zalaska sunca, *do šćurki* – do šturaka, vremenska odrednica, *škuremu* – mraku, *škuro* zapravo znači tamno, ali se poimeničilo pa znači i: mrak

Na ovogodišnji natječaj za nagradu **Goran za mlade pjesnike** pristiglo je ukupno 69 rukopisa. Žiri u sastavu Ivana Bodrožić, Miroslav Kirin i Ivica Prtenjača većinom glasova je kao najbolji odabrao rukopis **Vide Sever**, naslovljen "**Suho mjesto**", u kojemu pjesnikinja "demonstrira svoje poetičke uporišne oslonce i vrlo snažno podastire i mogućnost da se iz kretanja, s ceste, iz nesigurne vožnje automobilom, u majčinom društvu, izradi cijela maketa privatnog pjesničkog svijeta koji će na kraju, na suhome mjestu otpiti gutljaj". "Upravo su ti zapeti metaforički konopci ono što poeziju Vide Sever čini najzanimljivijim pjesničkim rukopisom koji je ove godine, među desecima drugih, stigao na natječaj Goranova proljeća", stoji u obrazloženju nagrade.

Žiri je također odlučio pohvaliti rukopis Silbe Ljutak pod naslovom "Normalna raspodjela", te nenaslovljeni rukopis Marije Zrilić.

Vida Sever rođena je u Varaždinu 2001. godine, gdje završava Prvu gimnaziju Varaždin. Sudjeluje u srednjoškolskim književnim natjecanjima kao što su LiDraNo, Poezitiva i Goranovo proljeće za srednje škole, u školskim književnim večerima te u književnoj tribini Učitavanje u Booksi. Pjesme su joj 2017. objavljene u časopisu "Tema". Na Filozofskom fakultetu u Zagrebu studira kroatistiku i komparativnu književnost.

Cijelo obrazloženje nagrade Ivica Prtenjače možete pročitati na poveznici:

<https://www.facebook.com/goranovo/posts/1860427734115790>

POLUPROPUSNOST

obiteljsku su mi drhtavicu
šutke prenijeli na koljeno
prerano ušutkanu ljubav
zavezali su pognuto, bez suza, kao vezice
i pustili me šutke
bez albuma i kronologije
da sama naslikam
nepoznate portrete u poznatoj kuhinji
i slavensku ogorčenost
pod noktima
čvrsto zapetljani raster
crno-bijelih anegdota
o rebrima i suhoj smrti za doručak
zalijepio se za tjeme
postavši jednostavnim zagonetkama
osjećamo li ih i danas,
iako se ne gledamo
već par dana,
ili je južina

Vida Sever